

اعتراضات توده ای اخیر و توحش جمهوری اسلامی

ظرف چند روز اخیر ، بار دیگر شاهد بروز حرکات مردمی در چند شهر ایران بوده ایم که از میان آنها شورش مردم " سمیرم " با بجای گذاشتن هشت کشته و صدوپنجاه مجروح از همه شدیدتر و خونین تر بوده است . اولین حرکت اعتراضی اخیر ، توسط دانش آموزان یک دبیرستان دخترانه در تهران صورت گرفت . بنا به تصمیم رژیم ، دبیرستان دخترانه " هاجر " واقع در خیابان مطهری (تخت طاووس سابق) یکی از محلهای توزیع کارت ثبت نام در امتحانات کنکور اعلام میشود ، اما در جریان تجمع دانش آموزان برای دریافت این کارتها ، متوجه میشوند که عده ای مشغول پخش کارتهای تقلبی هستند . این مسئله سبب اعتراض دانش آموزان و شعاردهی آنها علیه مسئولین رژیم میگردد . نیروی انتظامی و " لباس شخصی ها " فوراً با حضور در محل ، اقدام به تیراندازی هوایی و ضرب و شتم دانش آموزان میکنند . شدت وحشیگری عوامل رژیم بحدی بوده که حتی تعدادی از آنها را از بالای ساختمان به پائین پرت میکنند که سبب مصدومیت تعدادی از محصلین میشود . این مسئله مورد اعتراف مسئولین مدرسه نیز قرار گرفته است .

دومین حرکت در شهرک " شهید صباغیان " از توابع بندر خمینی در اعتراض به قطع عمدی آب و برق آنهم در گرمای طاقت فرسای جنوب (بالای ۵۰ درجه) رخ داده است که طی آن مردم این شهرک با بستن جاده این بندر به ماهشهر و آتش زدن لاستیک ، خشم خود را از اقدام مامورین رژیم بیان میدارند که با هجوم مامورین انتظامی ، موقتا پراکنده میشوند . سومین حرکت توسط شماری از کارکنان شرکت سهامی گاز ایران در اعتراض به واگذاری تدریجی سهام این شرکت به برخی موسسات و طرح اخراج ۱۰۰ نفر از کارکنان آن صورت گرفت . گارگران با تحصن در برابر ساختمان مرکزی وزارت نفت در تهران ، به مقامات رژیم هشدار دادند که نمیتوانند آنها را با بیش از ۱۵ سال سابقه کار ، به خیابان پرتاب کنند . ظاهراً این حرکت اعتراضی بدون خشونت رژیم پایان میگیرد .

اعتراض توده ای چهارم در شهر قاین از توابع استان خراسان رخ میدهد که طی سه روز اخیر ادامه داشته است . طرح تقسیم این استان و جدا شدن این شهرستان از مرکزیت

مشهد ، دلیل تحسن و راهپیمایی مردم بود که گویا حتی اعضای شورای شهر و امام جمعه قاین نیز در آن شرکت میکنند . اما یگان ویژه نیروی انتظامی ، وحشیانه به مردم و حتی کودکان و پیرزنان حمله میکند که در اثر شلیک گاز اشک آور و ضربات باتوم ، دهها نفر روانه بیمارستان میگردند .

اما اوج توحش رژیم در حرکت اعتراضی پنجم یعنی شورش بزرگ مردم شهرستان سمیرم (در استان اصفهان) رخ داده که طی آن ، تا کنون ۸ نفر کشته و ۱۵۰ نفر مجروح میشوند . که دو تن از کشته شده گان ، از مامورین انتظامی بوده اند . مشکل دیرینه تقسیمات شهری و استانی ، محمل آغاز این حرکت اعتراضی بزرگ بوده که در تعدادی از رسانه های خارجی نیز انعکاس یافت . استانداری اصفهان قصد داشت منطقه « وردشت » را از سمیرم به شهرستان « دهاقان » منتقل کند که این مسئله مورد اعتراض مردم سمیرم و وردشت قرار میگیرد و حتی شورای شهر سمیرم با طرح رژیم به مخالفت بر میخیزد . مردم در جریان شورش خود با آتش زدن برخی ادارات و اماکن عمومی ، به درگیری با مامورین ضد شورش میپردازند که در جریان آن ، نیروهای مسلح رژیم با به رگبار بستن مردم بیش از ۱۵۰ نفر را کشته و مجروح و دهها نفر را پازداشت می نمایند . یک روز بعد از این جنایت هولناک ، معاون سیاسی - امنیتی استانداری اصفهان با صدور اطلاعیه ای انصراف رژیم از طرح الحاق وردشت به دهاقان را اعلام میکند ، بی آنکه پاسخی در مورد توحش مامورین رژیم بدهد . بدین ترتیب بار دیگر به جمهوری اسلامی ثابت شد که تحمیل رکود و رخوت سیاسی بر جنبشهای توده ای ، رویایی دست نیافتنی است و مردم بجان آمده از ۲۵ سال تبعیض ، خفقان و فلاکت ، از هر بهانه ای برای بیان نارضایتی و تنفر خود از رژیم استفاده میکنند و رژیم نیز با علم بر این مسئله ، روزبروز بیشتر بر سرنیزه های خونین تکیه نموده و با « زدن به سیم آخر » قصد دارد خود را از زیر آوار جنبش توده ای رها کند . این توحش عریان چیزی جز بیان هراس و ضعف آنها نیست .

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) ۲۷ مرداد ۸۲